

Per a formar part d'aquesta comissió foren designats els senyors següents:

Josep Jonch Ramón, conceller.
Francisco Soler Pallarols, idem.
Esteve Montañà Colobrants, idem.
Manuel Pagès Ramis, ex alcalde.
Jaume Estrada Bellavista, ex conceller.
Pere Terrades Roca, idem.
Antò Villà, president de La Unió Lliberal.
Evarist Munnè, de la junta de la mateixa associació,
Amador Garrell Alsina i Joaquim Montaner Vila.

Aquesta Comissió acordà reunir-se tot seguit per a canviar impressions i formular el programa per a portar a cap l'importantíssim acte que ha de servir per a demostrar al nostre Alcalde l'entusiasme unànim d'aquesta ciutat, i l'adhesió entusiasta de la mateixa al costat de la seva persona i de l'obra de millorament moral i material que desenrotlla des de l'enlairat sitial que tant dignament ocupa per la voluntat popular.

Aquest modest setmanari, que abans que tot, i per damunt de tot, se recorda i recordarà sempre de Granollers, no pot deixar d'adherir-se, amb tofa devoció, a aquest projectat homenatge, merescut tribut de justícia, que és sím bol de que entre les virtuts que adornen el sà patriotisme dels nostres amics, no hi manca la de l'agraïment i respecte envers qui, com el nostre il·lustre i estimat amic, En Ramón Novellas, posa el prestigi de la seva personalitat, amb evident sacrifici, al servei del progrés i benestar de la nostra idolatrada ciutat.

Horant a nostre preuat alcalde, emblema de nostra petita pàtria, donem fè de la nostra ferma ciudadania, i honorem nostra pròpia casa, nostra pròpia llar: honrem Granollers!
Visca Granollers!

LA REDACCIÓ

L'Ajuntament de Granollers ha estat embargat per no haver pagat contingent provincial en quantitat de 45,212'43 pessetes.

L'Ajuntament de Vilanova i Geltrú devia, en aquella data, i per igual concepte, la *friolera* de 567,547'18 pessetes i no tenim notícia de cap mida extrema

Mentre el districte de Granollers el representa En Francisco Torras Villà, qui en tot moment ha combatut la política eixorca i disbauxes administratives portades a cap pels cacics que governen la Mancomunitat, el districte de Vilanova i Geltrú està sotmès al jou caciquista d'en Josep Bertrán i Musitu, ex ministre de Gràcia i Justícia, i prohò de la Lliga Regionalista

NOTETES

Diàleg caçat al vol:

— Escolti; és veritat que En Cambó ja no fa d'advocat?

— No, senyor; en fa de les companyies a les quals assessora.

— Llavors no s'haurà donat pas de baixa del Col·legi d'Advocats.

— Si, senyor: se n'ha donat.

— Doncs, no ho entenc

— Es ben senzill; se n'ha donat per a no pagar la contribució, augmentada per ell mateix, quan fou ministre de Finances

— Quin talent té aquest xicot!

(De «L'Esquella de la Torratxa»)

A la noteta anterior sols ens cal fer-hi un comentari:

El senyor Cambó, sempre tant «oportunist»; és dir, sempre *al tantó* i a benefici de...

—...De Catalunya,— diran vostès: oi?

Doncs, no, senyors; a benefici de la seva butxaca.

Es més «patriòtic»!

I més «nutritiu».

Aquest home és insaciable

El senyor Cambó, comissari de l'Exposició general d'Indústries Elèctriques, dies passats va reunir als directors o representants dels diaris de Barcelona per a explicar-los la transcendència de la pròxima Exposició del Moble; i, entre altres coses, digué i afirmà que l'Exposició de 1888 fou rotundament un fracàs.

Home, Francisquet, no ens facis riure!

Nosaltres creiem, i amb nosaltres totes les persones de sentit comú, que l'Exposició de 1888 assolí, per a la ciutat de Barcelona i per a Catalunya, una importància insospitada, que progresivament ha fet de dita ciutat una de les urbs més importants d'Europa.

Avui, els homes del regionalisme porten gasiats més de 30 milions per a una Exposició que encara no sabem quan se farà; i en el any esmentat, amb menys diners, els barcelonins aconseguiren que el món els admirés, ja que, com tothom sap (menys el senyor Cambó, pel que's veu), fou a llavors visitada i admirada per gent de tots els països.

I podríem molt ben dir que:

Hi va molta diferència

d'un frescales Francisquet

a un patrici tot consciència

com el gran Rius i Taulet!...

Els de «Gent d'ara» pretenen, pobrets!, fer brometa perquè en un dels últims números de EL DEMOCRATA hi aparegueren un article i una nota local escrits en castellà

Nosaltres recordem que en el penúltim número de «Gent d'ara» hi fou publicat *quelcom*, també en castellà.

Per qué no ho traduïren els «castellófobos» de l'Hostal de la Guatlla?

Aquests senyors, que en veure la palla en ull aliè caldria que se la mengessin, no s'adonen del lletrero de grans proporcions amb que en Camillo anuncia els seus fideus; de que ells, nacionalistes (?) de Granollers, estan instal·lats a la «Posada del Ros»; de que en Parera anuncia els seus productes com a «primera marca espanyola; i per fi, que el senyor de Riva i España no deixa, ni a tiros el nom de *Don Santiago* pel verament català de *Senyor Jaume*.

Arriba, paveros!...

Una bona notícia

Podem assegurar a nostres lectors que ha quedat definitivament resolt el que no sofriessin interrupció de cap mena les obres de l'empedrat de la nostra carretera, des de l'encreuament amb el carrer del doctor Reig fins a la carretera de Cardedeu

En el projecte figurava la construcció d'aquest primer tròs, en el plaç de tres anys, per a lo qual, es fixava a l'Ajuntament l'obligació de pagar, al començament de cada un d'aquests, una tercera part del 50 per cent amb que te de contribuir a la execució de les obres.

L'import de les mateixes alcança la quantitat de 103,594'96 pessetes, de les quals l'Estat en paga la meitat, o sigui 52,797'48, corresponent, per tant, a l'Ajuntament, el pagar altre quantitat igual a aquesta, en tres anualitats.

Com que la primera anualitat, és indispensable que sigui aportada a la caixa de la Jefatura d'Obres Públiques de la Província, abans d'anunciar-se la subasta, — requisit indispensable sense el qual aquesta no s'anuncia, i en aquell moment no se sabia quina rebaixa podria oferir el millor postor a qui s'adjudicés la construcció de l'obra, — fou precis aportar, per a aquesta primera, una tercera part de l'import total de contracte, que figurava en el projecte. Aquesta quantitat alcançava aleshores la suma de 21,996'85 pessetes.

L'entitat adjudicatària feu una rebaixa d'un 20 per cent sobre el preu del projecte i per consegüent, per a completar la meitat de l'import total, solament faltien 30,800'63 pessetes, que havien de pagar-se en dues anualitats, una, d'elles en primer d'Abril pròxim, i les altres, en igual data de 1924.

Per a poder realitzar tot seguit l'obra total subastada, s'ha trobat la manera de depositar aquesta quantitat a satisfacció del contractista, i aquest continuarà la construcció de l'empedrat en la forma abans mentada. I així el veïnat d'aquell tròs de la ciutat, sofrirà menys molèsties, i veurà acabat molt més prompte aquell embelliment tan notable.

Felicitem coràlment als senyors que han intervingut en aquest assumpte pel frane èxit que han assolit.